

det maleriske Sag, som denne Sag nærmest angaaer, saa kunde han dog anbefale Fernisering istedetfor Oliemaling. Dette er imidlertid som sagt Noget, der ikke vedrører det foreliggende Endringsforslag, hvorover vi skulle stemme, men den Betænkning, som er kommen til os; det er, uden Hensyn til Summens Størrelse, Udvalgets Pligt at foreslaae os, hvad vi skulle bevilge, og der maa gives en Forklaring af Grunden til Indstillingerne, men det vil vistnok være hensigtsmæssigt, om Betænkningerne indskrænke sig dertil, og om Finantsudvalgene lod disse praktiske Vink til alle slags forskjellige Ting fare, om de end undertiden kunne have en vis Virkning.

Hovedsagen for mig er imidlertid det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de Valgkreds (Brun), og hvortil jeg paany skal knytte nogle Bemærkninger. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) viste hen til Forholdene, som de bestaae i denne Sal, og sagde: Folkethinget har første Prioritet, Rigsraadet kommer bagefter, men da Monarkiet paa en Maade eier det Lokale, hvori vi ere samlede, komme vi godt ud af det. Ja, Gud ske Lov, vi komme virkelig godt ud af det, men det samme burde ogsaa kunne være Tilfældet med Portofriheden. Den samme liberale Maade, hvorpaa Forholdene ordne sig her, saa at vi ikke smaalig beregne hinanden det Glid, der gaaer af Borde, Stole, Tæpper; den samme forstaaelige og liberale Maade kan ogsaa følges med Hensyn til Portofriheden. Det er jo dog i Virkeligheden den samme Lomme, hvoraf der tages, hvad enten den kaldes særlig eller fælles, og naar Opgjørelsen kommer, er det kun et meget ringe plus eller minus, som der kan være Tale om at lade gaae frem eller tilbage mellem de forskjellige Rækker. Den samme ærede Rigsdagsmand meente at finde en praktisk Grund til at stemme imod Forslaget, som det foreligger, deri, at vi derved vilde berøve vedkommende særlige Ministre den Støtte, de skulde have ligeoverfor Finantsministeren som Chef for Postvæsenet, idet han da kunde sige: Nu har Rigsdagen bevilget disse Penge, og der er derfor ikke nogen Grund, hvorfor jeg skulde forandre min Beslutning. Men den høitærede Finants-

minister, som har talt her i Salen i anden Egenkab end den af Monarkiets Minister, har jo erklæret, at denne Sag staaer saa bestemt og sikkert for ham, at han ikke uden en ny Lovsakt, hvori Rigsraadet maatte være medvirkende, vilde være istand til at forandre den Fortolkning, som efter hans Anskuelse er den eneste rette med Hensyn til Portofriheden; der er altsaa Intet at reflektere ved at vedtage Forslaget. Jeg skal sige til, at det vilde være meget sørgeligt, om Forholdet mellem de særlige og fælles Ministerier var et saadant, om de i den Grad laae paa Krigsfod med hinanden, at de ikke tog noget Hensyn til Andet, end hvad der var aldeles uundgaelig nødvendig, og uden mindste Tilighed søgte at drive deres Strengthed saa hyderlig som mulig. Jeg troer ikke, at det er Tilfældet, og jeg er overbevist om, at hvad enten disse 5,000 Rd. bevilges eller ikke, saa vil Forholdet ved Forhandlingen mellem de særlige og fælles Ministerier stille sig aldeles paa samme Maade. Men ved at bevilge disse Midler vil det opnaaes, at vi i den Periode, som maa hengaae, førend dette Forhold kan ordnes paa endelig Maade, fikke vore Embedsmænd imod at komme i den ubehagelige Stilling, enten at maatte gjøre Forskud, som kunde blive altfor trykkende for dem, eller lade deres Breve ligge. Under saadanne Omstændigheder kan der ikke være nogen Betænkelse ved at vedtage dette Endringsforslag, hvori jeg ikke seer Andet end en Tilkjendegivelse fra Rigsdagens Side om, at den ønsker dette Forhold bragt under omhyggelig Overveielse.

H. S. Kayser: Den ærede sidste Taler meente, at de meget omtalte praktiske Vink dog kunde gjøre deres Nytte, men naar det er Tilfældet, saa veed jeg ikke, hvorfor han ivrede saa meget imod dem. Den ærede Taler breidde Udvalget, at det havde givet en vis Sort praktiske Vink, men naar der foreligger Spørgsmaal om Sager af en vis praktisk Natur, saa er det dog ganske nødvendigt, at Udtaleserne om disse maae faae samme Karakter, da de ellers vilde komme i Strid med eller i alt Fald ikke betegne det, hvorom de handle. Jeg kan ikke erkjende den ærede Rigsdagsmands Anker for fuldkommen rigtige. Der blev sagt